

достатъчни да увѣрятъ критическиятъ читателъ. Освѣнъ това „Първичкѣтъ граматика“ на ли уче сегашниятъ языкъ, който по много правила доказва, чи е билъ и старобългарскиятъ? Не знаемъ да ли народътъ ще послѣдува съветътъ на г. Николова, да не приема ония правила, които били и преди тисязи (хилиада) години? Ако направи инакъ, ще саблече златѣтъ дрехъ, посвѣщенъ отъ много вѣкове, да облече дрехъ скжсжнж и закрпенъ съ различни стари кжсове. Но г. Николовъ, както самъ говори, и въ Рилскиятъ манастиръ и въ Нѣмско ся опражняваше съ писаниятъ языкъ, сирѣчь печатноцерковниятъ; слѣдователно той ся вкорени въ него, и того проповѣдова. Граматиката Копитарова, която г. Николовъ упомѣнува, не ни е извѣстна, но защо тя е писана въ юсове? Защото Копитаръ, като иносемець, пише за българетъ безъ сѣко пристрастие. Се това, дѣто г. Николовъ привождѣ за произношението на разни мѣста по Българиятъ, токожде¹⁾ остава на странъ, кога имами вѣки по Восточнѣтъ България това произношение, което имахъ и нашитъ предки и на което ся преведи и Священото писание и ся писахъ тогашнитъ дѣла. Това требува да не загубимъ, защото това е бисеръ на нашето битие и на нашето сегашно и бждѣщо просвѣщение.

Подиръ „Първичкѣтъ граматикѣ“ издади ся въ 1845 годинъ въ Бѣлградъ втори пѣтъ: „Словено-болгарска граматика на г. Христки Дупничанина.“ Г. Христки, человекъ трудолюбивъ, учитель на едно отъ училищата въ Свищовъ*), е

¹⁾ Сжщо тѣй.

*) За свищовскитъ училища вижъ „Денницѣтъ“ ни; тамъ (на стр. 47) казахме, чи тѣхний рожденець, г. Параскева Димитриевъ, остави 50,000 гроша за училищата свищовски; тогасъ още не знаехме какво стана съ това богато пожертвование, но и до сега нищо не знаемъ да кажимъ. Дали возимѣхъ и тия пари участътъ на оставленитъ за Трявна отъ г. Никола Трявнянина? — или ся харчатъ не знаемъ дѣ? като доходѣтъ букорешкий, дѣто Х. Йовчовъ остави за Габровското училище (Ден. стр. 23) и за когото изпълнителитъ на неговѣтъ завѣтъ г. г. братья Мустакови сега 12 години дарѣтъ Габровскѣтъ школѣ съ едно глубоко молчание? — Или человекески страсти раздѣляватъ свищовцитъ? — Не дай Боже? — Ми сѣкога ги почитаме и ги почитаме като най-родолюбивитъ и най-ревностнитъ българе; торговскитъ имъ сношения направихъ ги извѣстни, прочути и свѣдуци на европейски язици. Тѣхний рожденець г. Пиперовъ ви-